

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

zo 16. januára 2014*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 2004/38/ES — Článok 16 ods. 2 a 3 — Právo na trvalý pobyt štátnych príslušníkov tretej krajiny, ktorí sú rodinnými príslušníkmi občana Únie — Zohľadnenie obdobia pobytu, ktoré títo štátni príslušníci strávili vo väzení“

Vo veci C-378/12,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber), London (Spojené kráľovstvo) z 11. júla 2012 a doručený Súdnemu dvoru 3. augusta 2012, ktorý súvisí s konaním:

Nnamdi Onuekwere

proti

Secretary of State for the Home Department,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory R. Silva de Lapuerta (spravodajkyňa), sudcovia J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis, J.-C. Bonichot a A. Arabadžiev,

generálny advokát: Y. Bot,

tajomník: A. Impellizzeri, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 27. júna 2013,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- N. Onuekwere, v zastúpení: M. Henderson a C. Meredith, barristers, ktorých splnomocnil D. Furner, solicitor,
- vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: S. Brighthouse a H. Walker, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci R. Palmer, barrister,
- česká vláda, v zastúpení: M. Smolek a J. Vláčil, splnomocnení zástupcovia,
- nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze a J. Möller, splnomocnení zástupcovia,
- Írsko, v zastúpení: E. Creedon, splnomocnená zástupkyňa,

* Jazyk konania: angličtina.

- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci G. Palatiello, avvocato dello Stato,
  - poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna a M. Szpunar, splnomocnení zástupcovia,
  - Európska komisia, v zastúpení: M. Wilderspin a C. Tufvesson, splnomocnení zástupcovia,
- po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 3. októbra 2013,
vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 16 ods. 2 a 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, s. 77; Mim. vyd. 05/005, s. 46).
- 2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi pánom Onuekwere a Secretary of State for the Home Department (minister vnútra, ďalej len „Secretary of State“), v súvislosti s rozhodnutím, ktorým bola zamietnutá žiadosť pána Onuekwereho o vydanie preukazu o povolení na trvalý pobyt pre rodinného príslušníka občana Únie.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Podľa odôvodnení 17 a 18 smernice 2004/38:
  - „(17) využívanie trvalého pobytu občanmi Únie, ktorí sa rozhodli dlhodobo sa usadiť v hostiteľskom členskom štáte, by posilnilo vedomie občianstva Únie a je kľúčovým prvkom v podporovaní sociálnej súdržnosti, ktorá je jedným z hlavných cieľov Únie. Právo trvalého pobytu by sa preto malo ustanoviť pre všetkých občanov Únie a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa zdržiavali v hostiteľskom členskom štáte v súlade s podmienkami ustanovenými v tejto smernici počas nepretržitého obdobia piatich rokov bez toho, aby podliehali opatreniu vyhostenia.
  - (18) aby sa už raz priznané právo trvalého pobytu stalo skutočným prostriedkom integrácie do spoločnosti hostiteľského členského štátu, v ktorom má občan Únie pobyt, toto právo by nemalo podliehať žiadnym podmienkam;“
- 4 Článok 2 smernice 2004/38 s názvom „Vymedzenie pojmov“ znie:
  - „Na účely tejto smernice:
    - 1) ‚Občan Únie‘ znamená akákoľvek osoba, ktorá má štátnu príslušnosť členského štátu;
    - 2) ‚Rodinný príslušník‘ znamená:
      - a) manželský partner;

...

3) „Hostiteľský členský štát“ znamená členský štát, do ktorého sa občan Únie presťahuje, aby vykonal svoje právo voľného pohybu a pobytu.“

5 Článok 3 smernice 2004/38, nazvaný „Oprávnené osoby“, vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Táto smernica sa uplatňuje na všetkých občanov Únie, ktorí sa pohybujú alebo zdržiavajú v členskom štáte inom, ako je členský štát, ktorého štátnymi príslušníkmi sú, a na ich rodinných príslušníkov, ako sú definovaní v bode 2 článku 2, ktorí ich sprevádzajú, alebo sa k nim pripájajú.“

6 Článok 7 uvedenej smernice nazvaný „Právo pobytu na viac ako tri mesiace“ znie:

„1. Všetci občania Únie majú právo pobytu na území iného členského štátu počas obdobia dlhšieho ako tri mesiace, ak:

- a) sú pracovníci alebo samostatne zárobkovo činné osoby v hostiteľskom členskom štáte; alebo
- b) majú dostatočné zdroje pre samých seba a svojich rodinných príslušníkov, aby sa nestali záťažou pre systém sociálnej pomoci hostiteľského členského štátu počas obdobia ich pobytu, a ak majú komplexné krytie zdravotného poistenia v hostiteľskom členskom štáte; alebo
- c)
  - sú zapísaní na súkromnej alebo verejnej inštitúcii, akreditovanej alebo financovanej hostiteľským členským štátom na základe jeho legislatívy alebo administratívneho postupu, s hlavným cieľom absolvovať študijný kurz, vrátane odborného vzdelávania; a
  - majú komplexné krytie zdravotného poistenia v hostiteľskom členskom štáte a predložili príslušnému vnútroštátnemu úradu dôkaz prostredníctvom vyhlásenia alebo iným rovnocenným prostriedkom, podľa ich rozhodnutia, že majú dostatočné zdroje pre seba a svojich rodinných príslušníkov, aby sa nestali záťažou pre systém sociálnej pomoci hostiteľského členského štátu počas obdobia ich pobytu; alebo
- d) sú rodinnými príslušníkmi, ktorí sprevádzajú alebo sa pripájajú k občanovi Únie, ktorý spĺňa podmienky uvedené v bodoch a), b) alebo c).

2. Právo pobytu stanovené v odseku 1 sa rozširuje na rodinných príslušníkov, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu, sprevádzajú alebo sa pripájajú k občanovi Únie v hostiteľskom členskom štáte, ak takýto občan Únie spĺňa podmienky uvedené v odseku 1a), b) alebo c).

...

4. Ako výnimka z odsekov 1d) a 2 vyššie, iba manželský partner, registrovaný partner stanovený v článku 2(2)b) a nezaopatrené deti majú právo pobytu ako rodinní príslušníci občana Únie, ktorý spĺňa požiadavky podľa bodu 1c) vyššie. Článok 3(2) [Článok 3 (1) – *neoficiálny preklad*] sa uplatňuje na jeho závislých priamych príbuzných po vzostupných líniiach a na také isté osoby manželského partnera alebo registrovaného partnera.“

7 Kapitola IV smernice 2004/38 s názvom „Právo trvalého pobytu“ obsahuje článok 16 nazvaný „Všeobecné pravidlo pre občanov Únie a ich rodinných príslušníkov“, ktorý uvádza:

„1. Občania Únie, ktorí sa legálne zdržiavali počas nepretržitého obdobia piatich rokov v hostiteľskom členskom štáte, majú právo trvalého pobytu v tomto členskom štáte. Toto právo nepodlieha podmienkam uvedeným v kapitole III.

2. Odsek 1 sa uplatňuje tiež na rodinných príslušníkov, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu a legálne sa zdržiavali s občanom Únie v hostiteľskom členskom štáte počas nepretržitého obdobia piatich rokov.

3. Nepretržitosť pobytu nie je ovplyvnená dočasnou neprítomnosťou nepresahujúcou spolu šesť mesiacov ročne, ani neprítomnosťou dlhšieho trvania v dôsledku povinnej vojenskej služby, ani neprítomnosťou trvajúcou maximálne dvanásť za sebou nasledujúcich mesiacov v dôsledku vážnych dôvodov, ako sú napríklad tehotenstvo a pôrod, vážna choroba, štúdium alebo odborné vzdelávanie alebo vyslanie do iného členského štátu alebo tretej krajiny.

4. Právo trvalého pobytu po jeho získaní sa môže odobrať iba v prípade neprítomnosti v hostiteľskej krajine počas obdobia dlhšieho ako dva za sebou idúce roky.“

Právo Spojeného kráľovstva

- 8 Nariadením o prisťahovalectve z roku 2006 (Európsky hospodársky priestor) [Immigration (European Economic Area) Regulations 2006] sa do vnútroštátneho práva preberajú ustanovenia smernice 2004/38.
- 9 Článok 15 uvedeného nariadenia, nazvaný „Právo trvalého pobytu“, preberá článok 16 smernice 2004/38.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 10 Pán Onuekwere je nigérijský štátny príslušník. Dňa 2. decembra 1999 sa oženil s írskou štátnou príslušníčkou využívajúcou svoje právo voľného pohybu a pobytu v Spojenom kráľovstve, s ktorou mal 2 deti. Dňa 5. septembra 2000 mu bolo ako rodinnému príslušníkovi občianky Únie udelené povolenie na pobyt s platnosťou na päť rokov.
- 11 Dňa 26. júna 2000 bol pán Onuekwere odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov s podmieneným odkladom na 2 roky, pričom k výkonu trestu odňatia slobody nedošlo.
- 12 Dňa 16. septembra 2004 bol pán Onuekwere opäť odsúdený za trestný čin spáchaný v roku 2003. Hoci mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 6 mesiacov, 16. novembra 2005 bol prepustený na slobodu. Rozhodnutím z 18. novembra 2005 však Secretary of State nariadil vyhostenie pána Onuekwereho zo Spojeného kráľovstva. Toto rozhodnutie bolo zrušené vzhľadom na to, že pán Onuekwere bol manželom štátnej príslušníčky Únie vykonávajúcej práva vyplývajúce zo Zmluvy o EŠ.
- 13 V januári 2008 bol pán Onuekwere znovu uväznený za iný trestný čin. Dňa 8. mája 2008 bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 3 mesiace. Dňa 6. februára 2009 bol pán Onuekwere prepustený na slobodu, ale Secretary of State prijal opäť rozhodnutie o jeho vyhostení zo Spojeného kráľovstva. Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber), London, však rozhodnutím z 29. júna 2010 toto rozhodnutie Secretary of State o vyhostení zrušil. Tento súd sa domnieval, že hoci právo na trvalý pobyt v zmysle článku 16 smernice 2004/38 nadobudla len manželka pána Onuekwereho, okolnosti týkajúce sa osobnej situácie pána Onuekwereho prevažovali nad verejným záujmom na jeho vyhostení z dôvodov verejného poriadku.
- 14 Pán Onuekwere následne podal žiadosť o preukaz o trvalom pobyte, ktorú Secretary of State rozhodnutím z 24. septembra 2010 zamietol. First-tier Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) dospel k záveru, že pán Onuekwere má právo na pobyt, avšak nemá právo na trvalý pobyt, proti čomu sa pán Onuekwere odvolal na vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania.

- 15 Tento súd uvádza, že pokiaľ sa obdobie v celkovej dĺžke troch rokov a troch mesiacov, ktoré pán Onuekwere strávil vo väzení, nezapočítava do dĺžky jeho pobytu v Spojenom kráľovstve, dĺžka tohto pobytu, hoci prerušovaná obdobiami výkonu trestu, presahuje päť rokov. Pokiaľ by sa malo zohľadniť uvedené obdobie výkonu trestu, dĺžka pobytu pána Onuekwereho v Spojenom kráľovstve predstavovala deväť rokov a tri mesiace k dátumu rozhodnutia, ktoré je predmetom sporu vo veci samej, a viac než desať rokov k dátumu podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania.
- 16 Za týchto podmienok Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber), London, rozhodol prerušiť konanie a predložiť Súdnemu dvoru návrh na začatie prejudiciálneho konania o týchto prejudiciálnych otázkach:
- „1. Za akých okolností, ak vôbec, predstavuje obdobie pobytu vo väzení legálny pobyt na účely získania práva na trvalý pobyt podľa článku 16 smernice 2004/38?
2. Ak sa obdobie pobytu vo väzení nepovažuje za legálny pobyt, môže osoba, ktorá bola určitý čas uväznená, sčítať obdobia pobytu pred svojím pobytom vo väzení a po ňom na účely výpočtu obdobia piatich rokov, ktoré je potrebné na získanie práva na trvalý pobyt v zmysle smernice 2004/38?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 17 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 16 ods. 2 smernice 2004/38 vykladať v tom zmysle, že obdobia pobytu vo väzení v hostiteľskom členskom štáte v prípade štátneho príslušníka tretieho štátu, ktorý je rodinným príslušníkom občana Únie, ktorý počas uvedeného obdobia mal v tomto členskom štáte právo na trvalý pobyt, možno zohľadniť na účely získania práva na trvalý pobyt podľa tohto ustanovenia.
- 18 Na úvod treba pripomenúť, že podľa článku 16 ods. 2 smernice 2004/38 nadobudnutie práva na trvalý pobyt rodinnými príslušníkmi občana Únie, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu, v každom prípade závisí od skutočnosti, či jednak samotný občan splnil podmienky stanovené v článku 16 ods. 1 tejto smernice a či jednak uvedení rodinní príslušníci mali počas dotknutého obdobia s ním spoločný nepretržitý pobyt (pozri rozsudok z 8. mája 2013, Alarape a Tijani, C-529/11, bod 34).
- 19 V tejto súvislosti povinnosť rodinných príslušníkov občana Únie, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu, mať s týmto občanom Únie počas dotknutého obdobia spoločný pobyt v hostiteľskom členskom štáte zahŕňa nevyhnutnú a súbežnú existenciu ich práva na pobyt podľa článku 7 ods. 2 smernice 2004/38 ako rodinných príslušníkov, ktorí uvedeného občana sprevádzajú alebo sa k nemu pripájajú, takže sa môžu zohľadniť len také obdobia pobytu týchto príslušníkov, ktoré spĺňajú podmienku uvedenú v jej článku 7 ods. 2 tejto smernice (pozri rozsudok Alarape a Tijani, už citovaný, body 36 a 37).
- 20 Pán Onuekwere tvrdí, že jeho manželka počas piatich rokov nepretržite spĺňala podmienky článku 7 ods. 1 písm. a), b), či c) smernice 2004/38 k okamihu získania práva na trvalý pobyt, a preto aj on počas tohto obdobia svojho pobytu v hostiteľskom členskom štáte spĺňal podmienky článku 7 ods. 2 tejto smernice, takže uvedené obdobie by malo byť podľa neho zohľadnené na účely získania jeho práva na trvalý pobyt podľa článku 16 ods. 2 uvedenej smernice, hoci časť tohto obdobia strávil vo väzení.

- 21 Ako uvádzajú všetky členské štáty, ktoré predložili vyjadrenia, a Európska komisia, túto argumentáciu nemožno prijať.
- 22 Zo samotného znenia a účelu článku 16 ods. 2 smernice 2004/38 vyplýva, že obdobia pobytu vo väzení nemožno zohľadniť na účely získania práva na trvalý pobyt v zmysle tohto ustanovenia.
- 23 Na jednej strane, ako bolo pripomenuté v bode 18 tohto rozsudku, podľa článku 16 ods. 2 smernice 2004/38 nadobudnutie práva na trvalý pobyt rodinnými príslušníkmi občana Únie, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu, v každom prípade závisí nielen od skutočnosti, či tento občan splnil podmienky stanovené v článku 16 ods. 1 smernice 2004/38, ale aj od skutočnosti, či títo rodinní príslušníci mali počas dotknutého obdobia spoločný legálny nepretržitý pobyt „s“ uvedeným občanom, pričom výraz „s“ posilňuje podmienku, podľa ktorej uvedení rodinní príslušníci musia tohto občana sprevádzať alebo sa k nemu pripájať.
- 24 Na druhej strane treba pripomenúť, ako uvádza odôvodnenie 17 smernice 2004/38, že právo na trvalý pobyt je kľúčovým prvkom v podporovaní sociálnej súdržnosti a v tejto smernici bolo stanovené s cieľom posilniť vedomie občianstva Únie, takže normotvorca Únie podmienil získanie práva na trvalý pobyt podľa článku 16 ods. 1 smernice 2004/38 integráciou občana Únie v hostiteľskom členskom štáte (pozri rozsudok zo 7. októbra 2010, Lassal, C-162/09, Zb. s. I-9217, body 32 a 37).
- 25 Takáto integrácia, z ktorej vychádza právo na trvalý pobyt podľa článku 16 ods. 1 smernice 2004/38, sa neopiera iba o priestorové a časové okolnosti, ale aj o kvalitatívne prvky súvisiace so stupňom integrácie v hostiteľskom členskom štáte (pozri rozsudok z 21. júla 2011, Dias, C-325/09, Zb. s. I-6387, bod 64), takže spochybnenie integračnej väzby medzi dotknutou osobou a hostiteľským členským štátom odôvodňuje stratu práva na trvalý pobyt, aj keď nejde o prípad uvedený v článku 16 ods. 4 smernice 2004/38 (pozri v tomto zmysle rozsudok Dias, už citovaný, body 59, 63 a 65).
- 26 Skutočnosť, že vnútroštátny súd uložil nepodmienečný trest odňatia slobody, preukazuje, že dotknutá osoba nerešpektovala spoločenské hodnoty hostiteľského členského štátu vyjadrené v jeho trestnom práve, takže by bolo zjavne v rozpore s cieľom, ktorý táto smernica zavedením tohto práva pobytu sledovala, keby sa v prípade rodinných príslušníkov občana Únie, ktorí nemajú štátnu príslušnosť členského štátu, na účely získania ich práva na trvalý pobyt v zmysle článku 16 ods. 2 smernice 2004/38 zohľadňovali obdobia pobytu vo väzení.
- 27 Vzhľadom na uvedené treba na prvú otázku odpovedať, že článok 16 ods. 2 smernice 2004/38 treba vykladať v tom zmysle, že obdobia, ktoré v hostiteľskom členskom štáte štátny príslušník tretej krajiny, ktorý je rodinným príslušníkom občana Únie, ktorý mal počas uvedených období v tomto členskom štáte právo na trvalý pobyt, strávil vo väzení, nemožno zohľadniť na účely získania práva tohto štátneho príslušníka na trvalý pobyt v zmysle tohto ustanovenia.

O druhej otázke

- 28 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 16 ods. 2 a 3 smernice 2004/38 vykladať v tom zmysle, že nepretržitosť pobytu sa prerušuje pobytom štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý je rodinným príslušníkom občana Únie, ktorý mal počas týchto období v tomto členskom štáte právo na trvalý pobyt, vo väzení v hostiteľskom členskom štáte.
- 29 V tejto súvislosti treba konštatovať, ako bolo pripomenuté v bode 18 tohto rozsudku, že podľa článku 16 ods. 2 smernice 2004/38 získanie práva na trvalý pobyt rodinnými príslušníkmi občana Únie, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu, závisí okrem iných podmienok od skutočnosti, či mali títo rodinní príslušníci s týmto občanom legálny pobyt počas nepretržitého obdobia piatich rokov.

- 30 Táto podmienka nepretržitosti legálneho pobytu odráža povinnosť integrovať sa, ktorá je základom na získanie práva na trvalý pobyt, ako bolo uvedené v bodoch 24 a 25 tohto rozsudku, a všeobecný kontext smernice 2004/38, ktorý stanovuje stupňovitý systém v súvislosti s právom na pobyt v hostiteľskom členskom štáte, ktorý tým, že v podstate preberá etapy a podmienky stanovené v rôznych nástrojoch práva Únie a v judikatúre z obdobia pred prijatím tejto smernice, smeruje k právu na trvalý pobyt (pozri rozsudok z 21. decembra 2011, Ziólkowski a Szeja, C-424/10 a C-425/10, Zb. s. I-14051, bod 38, ako aj Alarape a Tijani, už citovaný, bod 46).
- 31 Ako už bolo uvedené v bode 26 tohto rozsudku, skutočnosť, že vnútroštátny súd uložil nepodmienečný trest odňatia slobody, preukazuje, že dotknutá osoba nerešpektovala spoločenské hodnoty hostiteľského členského štátu vyjadrené v jeho trestnom práve, takže by bolo zjavne v rozpore s cieľom, ktorý táto smernica zavedením tohto práva pobytu sledovala, keby sa v prípade rodinného príslušníka občana Únie, ktorý nemá štátnu príslušnosť členského štátu, zohľadňovalo na účely získania práva na trvalý pobyt v zmysle článku 16 ods. 2 smernice 2004/38 obdobie pobytu vo väzení.
- 32 Preto treba na druhú otázku odpovedať, že článok 16 ods. 2 a 3 smernice 2004/38 treba vykladať v tom zmysle, že nepretržitosť pobytu je prerušená obdobiami pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý je rodinným príslušníkom občana Únie, ktorý mal počas týchto období v tomto členskom štáte právo na trvalý pobyt, vo väzení v hostiteľskom členskom štáte.

O trovách

- 33 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

1. Článok 16 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS, treba vykladať v tom zmysle, že obdobia, ktoré v hostiteľskom členskom štáte štátny príslušník tretej krajiny, ktorý je rodinným príslušníkom občana Únie, ktorý mal počas uvedených období v tomto členskom štáte právo na trvalý pobyt, strávil vo väzení, nemožno zohľadniť na účely získania práva tohto štátneho príslušníka na trvalý pobyt v zmysle tohto ustanovenia.
2. Článok 16 ods. 2 a 3 smernice 2004/38 treba vykladať v tom zmysle, že nepretržitosť pobytu je prerušená obdobiami pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý je rodinným príslušníkom občana Únie, ktorý mal počas týchto období v tomto členskom štáte právo na trvalý pobyt, vo väzení v hostiteľskom členskom štáte.

Podpisy